

ZAMYŠLENÍ NAD KOMUNIKOVÁNÍM STATISTIKY V MÉDIÍCH

STATISTICKÁ ANALÝZA DAT (PSY 117)

Kristýna Marsová

361746, psychologie-sociální politika a sociální práce

Úvod

Ve své práci budu srovnávat článek z internetového portálu iDnes „Emočně inteligentní ženy mají lepší sex, orgasmus je samozřejmostí“ autorky Marcely Svobodové s obsahem původní studie Burriové a kolektivu, ze které článek vychází. Pokusím se zjistit, jestli článek používá výsledky studie správně – tj. jestli je nezkrsluje, nepřeceňuje, nezobecňuje, nepřekrucuje nebo neopomíjí možné nedostatky výzkumu, které by mohly data ovlivnit.

Srovnání originálního výzkumu s článkem

Výzkum byl proveden mezi 2035 respondentkami – dvojčaty ve věku 18 až 83 let (průměr 53 let), které byly vedeny v britském registru dvojčat, přičemž fakt, že ženy jsou dvojčata, ve výzkumu nehrál žádnou roli a zřejmě proto se autorka článku o tomto vůbec nezmiňuje. Respondentky odpovídaly na dotazník, týkající se jejich demografických charakteristik, zdraví, životního stylu, sexuálního chování a také emoční inteligence. Byly tu mj. položeny otázky o frekvenci výskytu orgasmu při souloži a pak také při masturbaci. Ženy odpovídaly prostřednictvím sedmibodové Likertovy škály od odpovědi „nikdy“ až po „vždy“. Tato škála byla použita i v testu emoční inteligence, kde respondentky pomocí jí vyjadřovaly míru souhlasu s uvedenými tvrzeními. Při statistické analýze výzkumníci použili Spearmanův pořadový korelační koeficient, pro zjištění souvislosti mezi výší EQ a frekvencí výskytu orgasmů jak při souloži, tak při masturbaci.

Studie byla zaměřena na hledání různých faktorů, které by mohly ovlivnit frekvenci orgasmů u žen. Z výsledků vyplývá, že průměrný věk respondentek skrz všech sedm kategorií frekvence orgasmů je téměř stejný - tedy schopnost dosahovat orgasmu není ovlivněna věkem. Dalšími faktory nemající na frekvenci orgasmů vliv jsou podle výsledků krom věku i body mass index, rodinný stav, menopausální stav, těhotenství, hysterie a dokonce také sexuální zneužití v dětství. Podstoupení císařského řezu a fyzického týrání v dětství je ale podle studie signifikantně spojeno s nízkou frekvencí orgasmů. Všechny tyto faktory autorka článku opomíjí a věnuje se pouze souvislosti mezi EQ a frekvencí orgasmů, což se jí může dávat za zlé, protože v článku pracuje

pouze s částí výsledků výzkumu, ale na druhou stranu to na její závěry nemá vliv a nijak je to nezkrsluje. A autoři studie výsledek korelace mezi EQ a frekvencí orgasmů také považují za nejdůležitější a proto také podle ní svou studii nazvali. Korelace totiž vyšla kladně, jak očekávali, a tak ve výsledcích studie tvrdí, že s vyšším dosaženým skórem v testu emoční inteligence frekvence orgasmů stoupá. Korelace sice vychází kladně, ale je poměrně nízká. Pro souvislost mezi EQ a frekvencí orgasmů při masturbaci vychází korelace 0,23 a pro EQ a frekvenci orgasmů při souloži dokonce jen 0,13. Relativní nízkost korelace výzkumníci již nekomentují a autorka článku na to také nepoukazuje.

Nedostatkem výzkumu je fakt, že odpovědi na četnost orgasmů závisí na paměti respondentek, a jelikož ve výzkumu byly zahrnuty i ženy, které byly již nějakou dobu sexuálně neaktivní, mohou být výsledky mírně zkresleny. Na zobecnitelnost výsledků může mít také vliv nenáhodný vzorek – respondentky již byly po delší dobu součástí výzkumů týkajících se dvojčat a nejednalo se o náhodný výběr z populace. O těchto nedostatcích se autorka také nezmiňuje, ale na druhou stranu jsou tyto nedostatky poměrně zanedbatelné, a to i díky velkému kladu výzkumu – velkému vzorku.

Článek Marcely Svobodové provokuje nejvíce svým názvem „Emočně inteligentní ženy mají lepší sex, orgasmus je samozřejmostí.“ Toto tvrzení navíc není v souladu s výsledky studie – ta nepojednává o lepším sexu, ale jen o četnosti orgasmů, a to není totéž. Nedokonalosti v terminologii se projevují i záměnami pojmu „vyšší emoční inteligence“ za „vyšší citlivost“, což nejen že není totéž, ale pojem citlivost tu ani není rozveden, takže jej čtenáři mohou interpretovat různě. Když se vrátíme k názvu článku, v kategorii schopnosti „dosáhnout orgasmu vždy“ sice byl průměr EQ vyšší než v ostatních kategoriích, ale tento rozdíl nebyl nijak výrazný a nelze ani říci, že by pro vyšší EQ byl orgasmus samozřejmostí, protože ženy s nejvyššími hodnotami EQ se pohybovaly ve všech kategoriích. V článku se pak ale tento kontroverzní název nerozvádí a proto se tento přečin dá omluvit snahou o zaujetí čtenáře na první pohled, což se jistě podařilo také díky tématu pro lidi a zvláště pro ženy velmi přitažlivým.

Článek je velmi krátký, ze studie zmiňuje pouze část informací, které jsou shrnuty jen do několika málo vět, a také se nesnaží poukazovat na možné nedostatky výzkumu. Na druhou

stranu jsou zde uvedeny nejdůležitější závěry studie a autorka také výsledky výzkumu v článku nijak nepřekrucuje, jen se nezmiňuje o všech výsledcích studie, což ale nemá vliv na váhu informací, které v článku uvedeny jsou. Proto tvrdím, že autorka interpretovala výzkumnou zprávu poměrně úspěšně.

Literatura

Burri, A. V., Cherkas, L. M., Spector, T. D. (2009). *Emotional Intelligence and Its Association with Orgasmic Frequency in Women*. Staženo 29. 4. 2010 z

<http://www.scribd.com/doc/15308943/Emotional-Intelligence-and-Its-Association-with-Orgasmic-Frequency-in-Women>

Svobodová, M. (2009). Emočně inteligentní ženy mají lepší sex, orgasmus je samozřejmostí. *iDnes*. Staženo 29. 4. 2010 z

http://zdravi.idnes.cz/emocne-inteligentni-zeny-maji-lepsi-sex-orgasmus-je-samozrejmosti-1f1-/vase-telo.asp?c=A090626_100236_vase-telo_pet